

# РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. София, 15.01.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,**  
в открито заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5948** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. И. П., уточнена с молба от 05.07.2023г., против отказ, обективиран в писмо изх. № 94-П-276#2/17.05.2023г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя за заличаване от регистъра по чл. 10г, ал. 5, пи 1 от Закона за хазарта (ЗХ), с вх. № 94-П-276/05.05.2023 г. по описа на Централно управление на НАП. Издателят на оспорения акт приел, че съгласно чл.10г, ал. 2, т. 3, във вр. с ал. 4 от ЗХ периодът, за който се извършва вписването в посочения регистър, не може да бъде по-кратък от две години. След извършена проверка изпълнителният директор на НАП установил, че жалбоподателят е бил вписан в същия регистър на 14.02.2023 г., със срок до до 14.01.2050 г. Поради това постановил процесния отказ по искането, като уведомил жалбоподателя, че ще бъде отписан от регистъра на уязвимите лица на 14.01.2050 г. или по негово искане след изтичане на две години от вписването му.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на

обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от административния орган. Съгласно чл.10в, ал.1 ЗХ, за да се намалят или избегнат потенциални негативни икономически, социални и личностни последици за уязвими лица и техните близки, се прилагат мерки за защита, които имат за цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри. Уязвими са посочените в ал.2 на чл.10в ЗХ, между които всяко лице, което смята, че има проблем с хазарта. В случая жалбоподателят, подавайки заявление за вписване в регистъра по чл.10г, ал.1 ЗХ се е определил като уязвимо лице и съответно – субект на мерките за защита, предвидени от същия закон. Минималният срок на вписването, предвиден в чл.10г, ал.4 ЗХ има за цел да предостави на уязвимото лице период, в който то да положи усилия да преодолее зависимостта си от високорисковата дейност, която представляват хазартните игри в различните им форми. Въведените мерки за защита отчитат именно обстоятелството, че субективната преценка на съответното лице е в значителна степен повлияна от посочената зависимост и имат за цел да го подпомогнат за преодоляването ѝ и за избягване на значителните ѝ вредни последици. Дори да се приеме, че в случая жалбоподателят поради грешка е заявил вписване в регистъра за срок до 14.01.2050г., това обстоятелство е ирелевантно при преценката относно законосъобразността на оспорения акт, тъй като, независимо от посочения от заявителя срок, заличаване е допустимо едва след изтичане на две години от вписването – чл.10г, ал.5, т.2 ЗХ. Предвид целите на мерките за защита, които следва да бъдат взети предвид при тълкуването съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, не е допустимо разширително тълкуване на посочените разпоредби. Както е разяснено в процесното писмо, ако волята на жалбоподателя не е да бъде вписан за срок до 14.01.2050г., той има възможност да поиска заличаване след изтичане на две години от вписването.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е издаден от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното в писмено становище от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. П., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в писмо изх. № 94-П-276#2/17.05.2023г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА П. И. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

